

Nødvendig tannbehandling?

I kjølvannet av det pågående arbeidet med og diskusjonene om hva som er nødvendig tannbehandling, har redaksjonen mottatt nedenstående lille historie, som ifølge innsenderen, en kollega, ikke er enestående.

En mannlig 83 år gammel pasient har gått til samme tannlege, som også er en god bekjent, i over 30 år. Pasienten har god helse, men hører litt dårlig og har høreapparat på begge sider. Han er klar og orientert og har god tannhelse, alderen tatt i betraktning. Det er ingen kroner, men han har en del fyllinger og mangler tann 17 og 36, mens 22, 24, 25 og 26 er endobehandlet. Røntgenbilder fra mai 2005 viser ingen karies eller større problemer.

Pasienten mister i desember 2007 en fylling på 45, og han oppsøker sin tannlege, som starter endobehandling. Tannlegen blir syk og blir lagt inn på sykehus, den videre behandlingen utsettes derfor til over nyttår. I begynnelsen av januar mister han den midlertidige fyllingen og får litt vondt. Da hans faste tannlege fremdeles er på sykehus, oppsøker han en annen tannlege som hans kone har vært hos. Den nye tannlegen spør hvor han har gått

før. Pasienten sier som det er, at hans tannlege gjennom ca. 30 år begynner å bli gammel, men han har hatt lite problemer med tennene. Nå er imidlertid den påbegynte tannen (45) litt vond og det er noe som er falt av. Den nye tannlegen sier at fronten er grei, men at det trengs mye behandling innover, og at alt bakover er veldig dårlig. Tann 45 som han kom for, må trekkes, og det må lages en bro. Han trenger også minst fem kroner i overkjeven.

Pasienten blir forundret, men også lei seg over at hans tannlege og venn gjennom 30 år ikke har sagt noe om dette da han var der sist. Han får et kostnadsoverslag på kroner 43 500 og blir spurt om han godtar dette. Det gjør han selvfølgelig når tannlegen sier det er nødvendig, og han skriver under på kostnadsoverslaget.

Circa en og en halv time senere kommer han ut fra tannlegen med fem preparerte tenner i overkjeven, men tannen han kom dit for, er det ikke gjort noe med, for den skal jo trekkes.

Pasienten får ny time, og da blir tann 47, 46 og 44 preparert og det taes avtrykk, og etter ca. to timer kommer han ut med åtte midlertidige aluminiumkapper. Men fremdeles står tannen som han egentlig kom for, uforandret med mistet midlertidig fylling. Dagen

etter får han en faktura i posten på kr 43 500 som *må* betales innen syv dager, og flere dager før neste tannlegetime.

Da blir den gamle mannen sint. Han oppsøker klagenemnda og spør om det er slik at man må betale for tannbehandling *før* den er utført. Han hadde da skrevet et brev til tannlegen der han opplyste om at han omgående hadde betalt inn 23 000 kroner, men mente de siste 20 000 burde kunne vente til han var ferdigbehandlet, i alle fall til tannen han kom for, var blitt trukket.

Klagenemnda mente dette måtte være greit. Pasienten kunne senere fortelle at tannlegen hadde blitt irritert ved neste besøk, da ble tre kroner sementert i overkjeven. Resten av pengene måtte betales omgående, det var slik *han* ville ha det, og det spilte ingen rolle hva som var vanlig hos andre tannleger

Pasienten ringer og er meget fortvilet, og han angrer bittert på at han hadde gått med på dette. Sitat: «Jeg trodde ikke det fantes slike tannleger i Norge, som kun er ute etter å lure folk, og kun tjene penger på dem. Jeg har aldri blitt lurt så grundig noen gang tidligere i mitt 83-årige liv.»